ABSTRACT

Dmytro Butskikh. The essence and significance of the institute of administrative and legal protection of water resources in the implementation of the environmental function of the state. The article, based on the analysis of scientific, empirical and journalistic sources, clarifies the state of administrative and legal protection of water resources in Ukraine.

The concept, purpose and tasks of legal protection of water resources are defined. The importance of the institute of administrative and legal protection of water resources in the implementation of the ecological function of the state is emphasized.

The essence of administrative and legal protection of water resources is clarified, which is expressed: first, in the establishment by the state and its specially authorized bodies of strictly binding norms and rules for all individuals and legal entities, adoption and issuance of relevant regulations of various legal forces aimed at the formation of water and environmental law and order and environmental safety of the population of Ukraine; secondly, in the implementation of constant active state control (supervision) over the use and protection of water and reproduction of water resources, compliance by all legal entities and individuals with the requirements of water legislation; thirdly, in the application by the competent subjects of administrative jurisdiction of appropriate sanctions to both individuals and legal entities that violate water legislation.

Measures to improve the system of administrative and legal protection of water resources in Ukraine are proposed in terms of: increasing information transparency, creating a single information and analytical base that will provide the state with objective information about the state and development of the water supply and sewerage sector; ensuring the normative enshrinement in the current "water" legislation of the categories "state water fund" and "municipal fund of water bodies", which will reflect the exclusive nature of the right of state and communal ownership of water bodies and lands of the water fund; reforming the system of public administration of water resources by increasing the role of special regional bodies of management and control in the field of water use and protection and reproduction of water resources, etc.

Keywords: protection, administrative and legal protection, water, water resources, water background, environment, administrative and legal means, public administration.

УДК 342.9:[347.993:347.77/.78](477)
DOI 10.31733/2078-3566-2021-2-180-185

Сергій ВОЛОВИК®
аспірант
(Сумський державний університет)

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ВИЩОГО СУДУ З ПИТАНЬ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Досліджено зміст та елементи адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності. Проаналізовано наукові підходи та чинне законодавство щодо елементів правового статусу суду. Надано авторське розуміння адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності та переліку його елементів. Наголошено на необхідності прийняття Закону України «Про Вищий суд з питань інтелектуальної власності».

Ключові слова: суд, Вищий суд з питань інтелектуальної власності, законодавство, адміністративно-правовий статус, завдання, юрисдикція, повноваження, забезпечення.

Постановка проблеми. Сучасний вектор розбудови України як правової та демократичної держави, передусім, пов'язаний із реалізацією державної політики у сфері захисту прав й основоположних свобод людини. Остання охоплює цілий спектр механізмів (інститутів, органів державної влади), що забезпечують рівень захищеності прав, свобод, законних інтересів як фізичних, так й юридичних осіб. У даному контексті особлива увага прикута саме до

© Воловик С. В., 2021
ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-3481-2966>
volovik.sv@ukr.net

судів, які за Конституцією України наділені виключно компетенцією здійснювати правосуддя (ст. 124) [1]. Відповідно одним із дієвих способів захисту своїх прав та законних інтересів є судовий захист. У той же час, наразі гостро постало питання щодо захисту прав у сфері інтелектуальної власності, оскільки повноцінно не функціонує Вищий суд з питань інтелектуальної власності, проте покликаний за задумом законодавців розглядати: 1) справи у спорах щодо прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок, торговельну марку (знак для товарів і послуг), комерційне найменування та інших прав інтелектуальної власності, в тому числі щодо права попереднього користування; 2) справи у спорах щодо реєстрації, обліку прав інтелектуальної власності, визнання недійсними, продовження дії, дострокового припинення патентів, свідоцтв, інших актів, що посвідчують або на підставі яких виникають такі права, а також актів, які порушують такі права; 3) справи про визнання торговельної марки добре відомою; 4) справи у спорах щодо прав автора та суміжних прав, у тому числі спорах щодо колективного управління майновими правами автора та суміжними правами; 5) справи у спорах щодо укладання, зміни, розірвання і виконання договору щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності, комерційної концесії; 6) справи у спорах, які виникають із відносин, пов'язаних із захистом від недобросовісної конкуренції, щодо: неправомірного використання позначень або товару іншого виробника; копіювання зовнішнього вигляду виробу; збирання, розголошення та використання комерційної таємниці; оскарження рішень Антимонопольного комітету України із визначених цим пунктом питань [2].

На сьогодні спори у зазначеній сфері розглядають господарські суди, проте через значну кількість спорів значно зросла завантаженість суддів, і у цьому випадку, спори у сфері інтелектуальної власності роками вирішуються у зазначених судах. Про зазначене свідчать й статистичні дані Касаційного господарського суду Верховного Суду України про роботу господарських судів за перше півріччя 2020 року. Так, до судів надійшло 41 тис. звернень (що становить 40% від загальної кількості звернень), проте вирішено з них усього 0,6% [3], що свідчить про низький рівень ефективності господарських судів щодо вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності, оскільки таким чином не захищаються, а навпаки – порушуються права та законні інтереси суб'єктів господарювання. Саме тому, започаткування Вищого суду з питань інтелектуальної власності є нагальною необхідністю та вимогою часу, а численні зволікання початку функціонування зазначеного судового органу лише наносять шкоди авторитету судової гілки влади.

Функціонування зазначеного органу залежить від належного нормативного врегулювання, зокрема, його адміністративно-правового статусу, що закладає фундамент успішної діяльності суддів Вищого суду з питань інтелектуальної власності, проте який наразі не знайшов свого законодавчого визначення.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Слід зазначити, що загальні питання щодо визначення та нормативного закріплення адміністративно-правового статусу судів в Україні та реалізації окремих його елементів висвітлювали у своїх працях: В. Б. Авер'янов, О. М. Бандурка, Д. М. Бахрах, Ю. П. Битяк, В. А. Волошина, В. В. Галушко, І. П. Голосніченко, В. В. Городовенко, А. А. Іванишук, Р. В. Ігонін, Т. О. Коломосьць, В. К. Колпаков, А. Т. Комзюк, О. В. Кузьменко, Є. В. Курінний, П. В. Макушев, В. Т. Маляренко, Д. В. Мандичев, Т. О. Мацелик, Т. П. Мінка, В. В. Модован, О. М. Овчаренко, В. Ф. Погорілко, Д. В. Приймаченко, О. М. Рєзнік, М. В. Руденко, С. М. Рудніченко, В. В. Сердюк, В. В. Сокурєнко, В. В. Сташис, В. Я. Тацій, Ю. М. Тодика, І. О. Хайдарова, В. Ю. Цебинога, В. В. Чумак, О. П. Шайтуро, Ю. С. Шемшученко, В. І. Шишкін, О. Н. Ярмиш та ін. Праці зазначених вчених та науковців на сьогодні відіграють особливу роль у формуванні концепції адміністративно-правового статусу судів в Україні, проте досить фрагментарно висвітлена тематика адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності, що потребує свого наукового опрацювання.

Таким чином, недосконалість адміністративно-правового регулювання статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності, недостатність наукових розробок із вказаних питань обумовлюють актуальність та своєчасність даної наукової статті.

Метою статті є встановлення змісту адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності та його елементів. У відповідності до окресленої мети у статті необхідно вирішити наступні завдання: 1) дослідити базові категорії; 2) визначити законодавство, що регламентує статус судів; 3) запропонувати розуміння адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності; 4) встановити елементи адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах побудови незалежної та ефективної судової гілки влади загалом та Вищого суду з питань інтелектуальної власності, зокрема, по-

стає питання щодо перегляду його нормативної бази та правового статусу. Оскільки, як вдало зазначає Б. Д. Плотницький, становлення й існування незалежної судової влади є основою гарантування захисту права та охоронюваних законом інтересів громадян [4, с. 51]. А вчений В. В. Чумак наголошує, що роль вищих спеціалізованих судів у системі судустрою України визначається їх правовим статусом, оскільки саме вони покликані функціонувати як суди першої та апеляційної інстанцій і розглядати справи окремих категорій, що впливає із самої назви вищих спеціалізованих судів України. Зокрема, роль вищих спеціалізованих судів у системі судустрою України полягає в їх компетенції та особливостях їх будови [5, с. 255].

Таким чином, потребує свого наукового осмислення та опрацювання адміністративно-правовий статус Вищого суду з питань інтелектуальної власності, а тому доречним вбачаємо визначитися із розумінням базових категорій.

Так, поняття «статус» у відповідності до тлумачного словника сучасної української мови визначається як правове становище громадян, державних органів та міжнародних організацій [6, с. 1387; 7, с. 26].

Поняття «правовий статус» розглядається у юридичній літературі як юридично закріплене положення про особу чи суб'єкт у суспільстві [8, с. 263]. У свою чергу, змістом правового статусу, на думку Н. М. Оніщенко, є система законодавчо встановлених і гарантованих державою прав та обов'язків, законних інтересів та свобод суб'єкта суспільних відносин [9, с. 366].

Автор М. М. Марченко вказує, що правовий статус – це законодавчо встановлені та взяті в єдності права та обов'язки [10, с. 263].

Вчена О. Скакун визначає правовий статус як сукупність взаємозалежних прав, законних інтересів та обов'язків суб'єкта права [11, с. 569].

Ведучи мову про статус суду, мова йде про правовий статус державного органу. Під правовим статусом державного органу слід розуміти сукупність повноважень юридично-владного характеру, реалізація яких забезпечує виконання покладених на нього завдань [12, с. 95; 13, с. 96].

У той же час, В. В. Сухонос зауважує, що категорія правового статусу будь-якого державного органу може і повинна бути методологічною основою пізнання його природи, принципів організації, форм та методів діяльності, а також сприяти правильному розумінню сутності державного механізму як цілісної системи. Однак не можна зводити значення категорії правового статусу лише до теоретичних аспектів, оскільки в умовах демократичного устрою будь-який орган державної влади має діяти виключно в межах закріпленого за ним правового статусу [14, с. 200].

На думку М. І. Чечерської, правовий статус відносно місцевих судів загальної юрисдикції є комплексною та складною категорією, яка визначає їх місце, призначення та обсяг функціональних можливостей і навантаження у процесі реалізації тих функцій, що покладені державою та закріплені належним чином у правовому полі [15, с. 143].

За автором Д. Ю. Бароніним, правовий статус суду є системою правових можливостей, що окреслюють спроможність суду бути учасником певних правовідносин. Структурними елементами правового статусу суду, на думку автора, є судова юрисдикція, підсудність і правомочність, які є взаємозв'язаними й мають власне смислове навантаження [16, с. 5].

Також, автор О. А. Калашник пропонує у структурі правового статусу місцевого загального суду виокремлювати три блоки: цільовий (який передбачає визначення мети, завдань, функцій та принципів), структурно-організаційний (визначає порядок утворення і ліквідації, організаційне забезпечення, склад суду) і компетенційний (юрисдикція як компетенція з розгляду справ певних категорій) [17, с. 146].

Аналізуючи наведені позиції вчених та науковців, можна сказати, що у науковій літературі виокремлюють такі елементи правового статусу суду, як: юрисдикція, підсудність, повноваження, завдання та функції, порядок утворення, реорганізації та ліквідації, організаційне та методичне забезпечення діяльності органу тощо. Також, окремими науковцями виокремлюються такі блоки правового статусу суду, як: цільовий, організаційний та компетенційний.

З метою визначення адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності проаналізуємо законодавство у сфері судустрою.

Так, Закон України «Про судустрой і статус суддів» від 2 червня 2016 р. № 1402-VIII [18] визначає:

- загальні завдання суду (ст. 2), що є невід'ємним елементом адміністративно-правового статусу будь-якого суду;
- принципи здійснення судами правосуддя (ст. ст. 6-16);
- спеціалізація судів (ст. 18);

- порядок утворення та ліквідації суду (ст. 19);
- статус місцевих, апеляційних судів (гл. 2, 3 розділу II);
- статус судді (гл. 2 розділу III).

Таким чином, окреслений нормативно-правовий акт закріпив такі елементи адміністративно-правового статусу суду, як: завдання, принципи, спеціалізація (підсудність), порядок утворення та ліквідації суду. Проте, на наш погляд, такий перелік елементів адміністративно-правового статусу суду не є повним для Вищого суду з питань інтелектуальної власності як спеціалізованого суду у системі судоустрою України.

Для порівняння слід навести положення Закону України «Про Вищий антикорупційний суд» від 7 червня 2018 р. № 2447-VIII [19]. Зазначений закон встановив, що Вищий антикорупційний суд є постійно діючим вищим спеціалізованим судом у системі судоустрою України. Вищий антикорупційний суд є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням. Вищий антикорупційний суд здійснює управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління (ст. 1) [19].

Аналіз наведеного нормативного акта, дає підстави виокремити такі елементи адміністративно-правового статусу Вищого антикорупційного суду:

- завдання Вищого антикорупційного суду, які закріплені у ст. 3;
- повноваження Вищого антикорупційного суду, визначені у ст. 4;
- юрисдикція (підсудність), визначена у ч. 2 ст. 4;
- забезпечення діяльності суду, що врегульоване у розділі V.

Таким чином, слід констатувати, що Закон України «Про Вищий антикорупційний суд» встановив такі елементи його адміністративно-правового статусу, як: завдання, повноваження, юрисдикцію, забезпечення діяльності суду (організаційне, методичне, фінансове).

Враховуючи викладене, зазначимо, що з урахуванням того, що Вищий суд з питань інтелектуальної власності є аналогічним Вищому антикорупційному суду вищим спеціалізованим судом, перелік елементів його статусу має бути аналогічним, проте ми вбачаємо слушним та обґрунтованим відносити до елементів адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності наступні: завдання; компетенцію, яка складається із предмета відання та юрисдикції (підсудності); забезпечення діяльності Вищого суду з питань інтелектуальної власності; а також мету діяльності та функції Вищого суду з питань інтелектуальної власності.

Таким чином, запропоновані нами елементи адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності необхідно закріпити на рівні Закону України «Про Вищий суд з питань інтелектуальної власності».

Висновки. Отже, під адміністративно-правовим статусом Вищого суду з питань інтелектуальної власності запропоновано розуміти встановлену адміністративним законодавством сукупність взаємопов'язаних між собою елементів, що визначають: порядок створення, реорганізації, ліквідації Вищого суду з питань інтелектуальної власності; завдання, функції, мету діяльності Вищого суду з питань інтелектуальної власності; компетенцію, повноваження, юрисдикцію Вищого суду з питань інтелектуальної власності; юридичні гарантії діяльності та відповідальність суддів Вищого суду з питань інтелектуальної власності; порядок формування складу Вищого суду з питань інтелектуальної власності.

Запропоновано до елементів адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності відносити наступні: завдання; компетенцію, яка складається із предмета відання та юрисдикції (підсудності); забезпечення діяльності Вищого суду з питань інтелектуальної власності; мету та функції діяльності Вищого суду з питань інтелектуальної власності.

Отже, встановлення на рівні законодавства адміністративно-правового статусу Вищого суду з питань інтелектуальної власності надасть поштовх для розвитку зазначеного органу з метою захисту прав учасників відносин інтелектуальної власності та забезпечить ефективність його функціонування в цілому.

Пріоритетними напрямками подальших наукових досліджень вбачаємо визначення статусу судді Вищого суду з питань інтелектуальної власності.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Вищий суд з питань інтелектуальної власності: окремі процесуальні аспекти діяльності // Юридичний холдинг: сайт. URL : <http://yurholding.com/news/122-vischiy-sud-z-pitan-ntelektualnoyi-vlasnost-okrem-procesualn-aspekti-dyalnost.html>.
3. Інформація про роботу господарських судів у першому півріччі 2020 року // Касаційний

господарський суд Верховного Суду України : сайт. URL : https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/2020_0805_gospodarski_sudy.pdf.

4. Плотницький Б. Д. Співвідношення адміністративно-управлінських функцій голови суду з органом суддівського самоврядування. *Вісник господарського судочинства*. 2013. № 3. С. 51-53.
5. Чумак В. В. Роль і місце Вищих спеціалізованих судів у системі судоустрою України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2020. № 2. С. 250-257.
6. Великий тлумачний словник сучасної української мови ; уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
7. Гармаш В. В. Адміністративно-правовий статус кінологічних підрозділів Національної поліції України: сутність і зміст. *Право і безпека*. 2020. № 4. С. 26-31.
8. Матузов Н. И. Теория государства и права : курс лекций для студ. высш. учеб. завед. Москва : Юристъ, 2005. 768 с.
9. Теорія держави і права. Академічний курс : підруч. ; за ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 688 с.
10. Общая теория государства и права: академический курс в 2-х т. ; ред. М. Н. Марченко. Москва : Зерцало, 1998. Т. 1. 416 с.
11. Скакун О. Ф. Теорія держави і права (енциклопедичний курс) : підруч. Харків : Еспада, 2006. 776 с.
12. Угровецький О. П. Система оподаткування в Україні: становлення, адміністрування, реформування : монограф. Харків : Золота миля, 2009. 704 с.
13. Панчишин А. В. Поняття, ознаки та структура категорії «правовий статус». *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. С. 95-98.
14. Сухонос В. В. Поняття і сутність правового статусу прокуратури України. *Держава і право: зб. наук. праць; Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України*. Київ, 2011. Вип. 51. С. 199-204.
15. Чечерська М. І. Правовий статус місцевого суду та його втілення у функціях структурних одиниць із забезпечення роботи суду. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2016. Вип. 40. Т. 2. С. 142-146.
16. Баронін Д. Б. Правовий статус суду в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10 / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2015. 22 с.
17. Калашник О. А. Правовий статус місцевих загальних судів в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10 / НУ «Одеськ. юрид. акад.». Одеса, 2016. 231 с.
18. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#n9>.
19. Про Вищий антикорупційний суд : Закон України від 07.06.2018. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19#Text>.

Надійшла до редакції 11.06.2021

References

1. Konstytutsiya Ukrainy vid 28.06.1996 [Constitution of Ukraine of 28.06.1996]. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr> [in Ukr.].
2. Vyshchy sud z pytan intelektualnoyi vlasnosti: okremi protsesualni aspekty diyalnosti [High Court of Intellectual Property: some procedural aspects of activity] // Yurydychni kholdynh : sait. URL: <http://yurholding.com/news/122-vischiy-sud-z-pitan-ntelektualnoyi-vlasnost-okrem-procesualn-aspekti-dyalnost.html> [in Ukr.].
3. Informatsiya pro robotu hospodarskykh sudiv u pershomu pivrichchi 2020 roku [Information on the work of economic courts in the first half of 2020] // Kasatsinny hospodarskyi sud Verkhovnoho Sudu Ukrainy : sayt. URL : https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/2020_0805_gospodarski_sudy.pdf [in Ukr.].
4. Plotnytskyi B. D. (2013) Spivvidnoshennia administrativno-upravlinskykh funktsii holovy sudu z orhanom suddivskoho samovriaduvannia [Correlation of administrative and managerial functions of the chairman of the court with the body of judicial self-government]. *Visnyk hospodarskoho sudochynstva* no 3, pp. 51-53 [in Ukr.].
5. Chumak V. V. (2020) Rol i mistse Vyshchykh spetsializovanykh sudiv u systemi sudoustroiu Ukrainy [The role and place of the High Specialized Courts in the judicial system of Ukraine]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vntrishnikh sprav*, no 2, pp. 250-257 [in Ukr.].
6. Velykyi tлумачnyi slovnyk suchasnoyi ukrainskoyi movy [Large explanatory dictionary of the modern Ukrainian language] ; uklad. i holov. red. V. T. Busel. Kyiv ; Irpin : Perun, 2005. 1728 p. [in Ukr.].
7. Harmash V. V. (2020) Administrativno-pravovy status kinolohichnykh pidrozdiliv Natsionalnoi politsii Ukrainy: sutnist i zmist [Administrative and legal status of canine units of the National Police of Ukraine]. *Pravo i bezpeka*, no 4, pp. 26-31 [in Ukr.].

8. Matuzov N. I. (2005) *Teoriya gosudarstva i prava* [Theory of State and Law] : kurs lektsiy dlya stud. vyssh. ucheb. zaved. Moscow : Yurist. 768 p. [in Russ.].
9. *Teoriya derzhavy i prava. Akademichnyi kurs* [Theory of State and Law. Academic Course] : pidruchnyk ; za red. O. V. Zaychuka, N. M. Onishchenka. Kyiv : Yurinkom Inter, 2008. 688 p. [in Ukr.].
10. *Obshchaya teoriya gosudarstva i prava* [General theory of State and Law] : akademicheskii kurs v 2 t. Moscow : Zertsalo, 1998. Vol. 1, 416 p. [in Russ.].
11. Skakun O. F. (2006) *Teoriya derzhavy i prava (entsyklopedychnyi kurs)* [Theory of State and Law: encyclopedic course]: pidruchnyk. Kharkiv : Espada. 776 p. [in Ukr.].
12. Uhrovet'skyi O. P. (2009) *Systema opodatkuвання v Ukraini: stanovlennya, administruvannya, reformuvannya* [Taxation system in Ukraine: formation, administration, reform] : monohrafiya. Kharkiv : Zolota mylya. 704 p. [in Ukr.].
13. Panchyshyn A. V. (2010) *Poniattia, oznaky ta struktura katehorii «pravovyi status»* [Concept, characteristics and structure of the category "legal status"]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*, no 2, pp. 95-98 [in Ukr.].
14. Sukhonos, V. V. (2011) *Poniattia i sutnist pravovoho statusu prokuratury Ukrainy* [Concept and essence of the legal status of the Prosecutor's Office of Ukraine]. *Derzhava i pravo : zb. nauk. prats; Institut derzhavy i prava im. V.M. Koretskoho NAN Ukrainy*. Kyiv, issue 51, pp. 199-204 [in Ukr.].
15. Checherska M. I. (2016) *Pravovyi status mistsevoho sudu ta yoho vtilennya u funktsiyakh strukturnykh odynits iz zabezpechennya roboty sudu* [Legal status of the local court and its implementation in the functions of structural units to ensure the work of the court]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, issue 40, vol. 2, pp. 142-146 [in Ukr.].
16. Baronin, D. B. (2015) *Pravovyi status sudu v Ukraini* [Legal status of the court in Ukraine] : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.10 / Nats. yuryd. un-t Ukrainy im. Yaroslava Mudroho. Kharkiv. 22 p. [in Ukr.].
17. Kalashnyk O. A. (2016) *Pravovyi status mistsevykh zahalnykh sudiv v Ukraini* [Legal status of local general courts in Ukraine] : dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.10 / NU "Odesk. yuryd. akad". Odesa. 231 p. [in Ukr.].
18. *Pro sudoustriy i status suddiv* [On the judiciary and the status of judges] : Zakon Ukrainy vid 02.06.2016. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#n9> [in Ukr.].
19. *Pro Vyshchyiy antykoruptsiinyi sud* [On the High Anti-Corruption Court] : Zakon Ukrainy vid 07.06.2018. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2447-19#Text> [in Ukr.].

ABSTRACT

Serhiy Volovyk. Administrative and legal status of the Higher Court on Intellectual Property in Ukraine. The article examines the content and elements of the administrative and legal status of the High Court of Intellectual Property. Analyzed scientific approaches and current legislation regarding the elements of the legal status of the court. Provided the author's understanding of the administrative and legal status of the High Court of Intellectual Property and the list of its elements. The necessity of adopting the Law of Ukraine "On the Supreme Court on Intellectual Property Issues" was noted.

Under the administrative and legal status of the High Court of Intellectual Property, it is proposed to understand the set of interrelated elements established by administrative law, which determine: the procedure for creation, reorganization, liquidation of the High Court of Intellectual Property; tasks, functions, purpose of the Supreme Court on intellectual property issues; competence, powers, jurisdiction of the Supreme Court on intellectual property issues; legal guarantees of activity and responsibility of judges of the Supreme Court on intellectual property issues; the procedure for forming the composition of the Supreme Court on intellectual property issues.

It is proposed to include the following in the elements of the administrative and legal status of the Supreme Court of Intellectual Property: tasks; competence, which consists of the subject of jurisdiction and jurisdiction (jurisdiction); ensuring the activities of the Supreme Court on intellectual property issues; purpose and functions of the Supreme Court on intellectual property issues.

Thus, the establishment of the administrative and legal status of the Supreme Court of Intellectual Property at the legislative level will give impetus to the development of this body to protect the rights of participants in intellectual property relations and ensure the effectiveness of its functioning as a whole.

We see the status of a judge of the High Court of Intellectual Property as a priority area for further research.

Given the above, it should be noted that given that the High Court of Intellectual Property is similar to the High Anti-Corruption Court, the list of elements of its status should be similar, but we see it appropriate and reasonable to refer to the elements of administrative status of the High Court. intellectual property are the following: tasks; competence, which consists of the subject of jurisdiction and jurisdiction (jurisdiction); ensuring the activities of the Supreme Court on intellectual property issues; and the purpose and functions of the High Court of Intellectual Property.

Keywords: court, the High Court for Intellectual Property, legislation, administrative and legal status, tasks, jurisdiction, powers, security.